

Sympathy for Lady Vengeance

Chinjeolhan geumjassi, Park Chan-wook (2005)

Una jove és acusada del segrest i assassinat d'un infant i, posteriorment, condemnada a presó on patirà tota mena de vexacions i la separació de la seva filla. Acabada la condemna durà a terme una terrible revenja.

Un cinema encara emergent?

Alguns dels *connaisseurs* més selectes del cinema de Corea del Sud, molt temps abans dels èxits de Park Chan-wook amb *Old Boy* a Cannes 2003 o Kim Ki-duk amb *Hierro 3*, en el mateix festival un any després, ja referenciaven l'obra de Hong Sang-soo o Im Kwon-taek. Alhora han començat a dubtar, abans que d'altres, sobre el fet que el cinema coreà tingui prou capacitat per seguir oferint una filmografia que vagi més enllà de la rèplica al cinema americà més agosarat, en la línia Tarantino o Fincher.

Veient *Sympathy for Lady Vengeance* o *Dirty Carnival* (2006) de Ha Yoo, pel·lícula només vista en el BAFF 2007, (representa una impecable relectura sobre la màfia i probablement encara va una mica més enllà de la molt aclamada -i posterior- *Election II* (2007) de Johnny To), crec que puc afirmar que la «mina coreana» encara pot donar molt de sí, mantenint uns

trets d'identitat que la diferencien del cinema americà.

Un filòsof darrera la càmera

Una famosa cita de Park Chan-wook, que consta en la seva biografia a IMDb, parla dels somnis del director en els següents termes: «Sovint, a la nit, m'adormo pensant amb la tortura més cruel (...) la forma més horrible d'arruïnar la vida d'algú (...) Després d'això puc adormir-me amb un somriure (...). Espero que les meves pel·lícules puguin ajudar-vos a que la vostra imaginació sigui al menys una mica més cruel....»

Aquesta és una d'aquelles cites que causa impacte i que pot deixar tallat més d'un espectador potencial que es pugui quedar en un nivell superficial del que ens diu el realitzador. Però si anem una mica més enllà, trobem un home que reflexiona sobre temes fonamentals, despullant-los de qualsevol condicionament, ja sigui ètic o religiós, arribant fins al fons. Park Chang-wook va estudiar filosofia a Sogang on va fundar un cineclub i va escriure nombrosos articles sobre cinema.

Tot feia pensar que es dedicaria a la crítica artística fins que una dia va veure *Vertigen* d'Alfred Hitchcock i el cinema es va convertir en l'eix central de la seva vida, és a dir, una mena de revelació-conversió a l'estil de Sant Pau. I si a aquest fet revelador hi sumem els seus autors de capçalera: Sófocles, Shakespeare, Kafka, Dostoievski, Stendhal o Phillip K. Dick, el fenomen Chan-wook està servit.

La revenja és un plat que se serveix fred...

Aquesta és una frase que apareix en boca del protagonista d'*Old boy* (2003), segona pel·lícula de la Trilogia de la Revenja de Park Chan-wook que clou amb la *Sympathy for Lady Vengeance* que presentem avui i que va començar amb la *Sympathy for Mr. Vengeance* (2002).

Possiblement no puguem parlar de cap de les obres de la trilogia sense fer referència a les altres, partint dels punts en comú i arribant a les línies de fuga.

En les tres pel·lícules, els protagonistes es veuen abocats a una situació d'una injustícia colpidora que els porta fins la necessitat ineludible d'haver-se de venjar. També, tots tres, en acabar la revenja, se senten encara més sols, insatisfets i esquinçats per dins. En la primera tramesa, Chan-wook ni tant sols deixa que el protagonista segueixi vivint, però a *Old Boy* i *Sympathy for Lady Vengeance*, els permet continuar amb una existència que serà pitjor que la mort perquè, de tant glaçada com se serveix la revenja, acaba per glaçar, també, el cor del venjador.

La narració, en tots els casos, és trencada, plena de *flash backs* que ens obliguen a mantenir l'atenció sense treva i més en el cas d'aquesta tercera part. Així la protagonista, Lee Geum-ja, durant la primera part de la pel·lícula, es presentada mitjançant una sèrie de narracions creuades, que alternen la seva pròpia veu en off i les de les companyes de presó que va retrobant un cop recobra la llibertat. Es dibuixa una dona a mig camí entre la més absoluta fredor i la mística il·luminada, forçant algunes situacions fins al sentit de l'humor kitch.

En canvi, en la primera part de la trilogia (*Sympathy for Mr. Vengeance*), el director assaja amb la planificació, amb escenes d'impacte, on la profunditat de camp o el fora camp juguen a favor de la narració. A *Old Boy*, que és la mostra més clara del seu estil impecable, una pel·lícula de disseny (possiblement la més valorada), en el millor sentit del terme, i que contràriament al que es podria pensar, en aquest cas, teixeix una narració molt més línia.

En definitiva, en cadascuna de les parts, el director assaja formes narratives diferents, però sempre amb una eficàcia que ens demostra que la seva forma d'elaborar el discurs visual no s'esgota, tot i que el tema sigui el mateix en les pel·lícules.

Un altre aspecte difícil de mantenir amb coherència, al llarg d'una filmografia, són els seus girs narratius que van molt més enllà del que podria ser un cop d'efecte i el seu especial sentit de l'humor. Això també ho trobem en Bong Joon-ho (*The Host*), molts cops morbós, negre, com en el cas de la foto que es fan tots els venjadors al final de la pel·lícula.

Park Chan-wook és un director capaç de sorprendre sempre, de marcar una diferència, ja sigui torturant els seus personatges que són indestructibles (virtut i càstig al mateix temps) o utilitzant recursos narratius. Tot i així, les seves pel·lícules arriben tard a les nostres pantalles i amb poques còpies. Possiblement perquè el fet de ser un cinema excèntric (que no pertany al *mainstream*), s'hi suma el fet que molts cinèfils tenen certs prejudicis amb la violència, que costen d'entendre, però que tenen el seu preu en taquilla.

Pel meu gust, la trilogia de la revenja s'hauria de veure completa, però com des d'aquesta pantalla no és possible, us faig el suggeriment de veure-la en la intimitat, a manera de bàlsam, en les vostres hores baixes.

Fitxa tècnica

Tècnics

Director: Park Chan-wook
Productor: Lee Chun-yeong, Lee Tae-hun i Cho Young-wuk
Guió: Jeong Seo-gyeong i Park Chan-wook
Muntatge: Kim Jae-beom i Kim Sang-beom
Fotografia: Jeong Jeong-hun
Vestuari: Jo Sang-gyeong
Música: Cho Young-wuk
Nacionalitat: Corea del Sud
Durada: 112 minuts

Actors

Lee Yeong-ae: Lee Geum-ja
Choi Min-sik: Sr. Baek
Tony Barry: padrastró
Oh Dal-soo: Sr. Chang
Anne Cordiner: madrastra
Go Su-hee: Ma-nyeo
Kim Hye-jeong: Woo So-young
Kim Byeong-ok: Sacerdote
Kim Shi-hoo: Geun-shik
Kwon Yea-young: Jenny

Filmografia

2009
Evil Live
2006
I'm a Cyborg, But That's OK
2005
Sympathy for Lady Vengeance
2004
Cut (a Three extrens)
2003
Old Boy
2002
Sympathy for Mr. Vengeance
2000
Joint Security Area
1999
Judgement